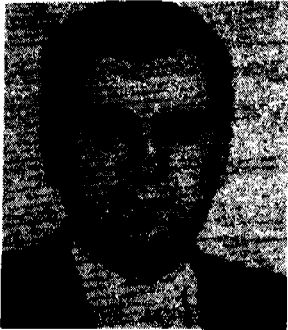

اشاره:

شرکت‌های سرمایه‌گذاری از ارکان بازار سرمایه هستند. این شرکت‌ها با جمع‌آوری پس‌اندازهای مردم و هدایت آنها به مسیرهای مشخص تولید یا خدمات، فعالیت‌های اقتصادی مولدی را می‌توانند به انجام رسانند. با اتخاذ سیاست‌های پولی انقباضی از سوی دولت از دو سال پیش تا کنون بر شمار شرکت‌های سرمایه‌گذاری افزوده شده است، لیکن هنوز درباره شرکت‌های تازه‌تأسیس، نحوه فعالیت آنها و... اطلاعات دقیق و روشنی در دسترس نیست.

به لحاظ پرسش‌هایی که در اذهان سرمایه‌گذاران بسر روی شرکت‌های سرمایه‌گذاری وجود دارد، خبرنگار نشریه «بهررسی‌های بازرگانی» در گفت‌وگو با آقای نجمی هاشمی فشارکی، عضو هیأت‌مدیره سه شرکت مجموعه گروه صنایع بهشهر گفت‌وگویی دارد که با هم می‌خوانیم.

وی دارای مدرک کارشناسی ارشد در رشته حسابداری از آمریکا و سی سال سابقه فعالیت در امور مالی، بازرگانی و بورس دارد.

آقای هاشمی فشارکی در شرکت ملی فولاد ایران و سازمان صنایع ملی ایران فعالیت داشته و سه سال در دبی مدیرعامل یک شرکت تجاری و هم‌زمان دارای نمایندگی سازمان صنایع ملی در حوزه خلیج فارس بوده است.

فشارکی مدت‌ها مدیرکل دفتر امور بازرگانی سازمان برنامه و بودجه و رابط بودجه‌ای وزارت بازرگانی بوده است و از قدیم با گروه صنایع بهشهر ارتباط داشته و عضو هیأت‌مدیره برخی از شرکت‌های تابعه آن بوده است.

■ **شرکت‌های سرمایه‌گذاری تحت چه ضوابطی وارد بورس تهران می‌شوند؟ آیا این ضوابط به نظر شما ضروری و صحیح است یا باید اصلاح شود؟**

□ متأسفانه برای ورود شرکت‌های سرمایه‌گذاری در بورس، هیچ ضابطه‌ای وجود ندارد و باید مبنای ورود این شرکت‌ها به بورس تدوین و تنظیم شود. برای مثال، زمانی که ورود به بورس تهران، جاذبه‌ای نداشته است، تعدادی از شرکت‌های سرمایه‌گذاری بدون ضابطه وارد بورس شده‌اند. از سوی دیگر بر مبنای سیاست‌های دولت در مقاطع مختلف، بانک‌ها نیز اقدام به تأسیس شرکت‌های سرمایه‌گذاری کرده‌اند و وارد بورس شده‌اند. این شرکت‌ها امروزه وضع درخشانی

■ **چند شرکت سرمایه‌گذاری در حال حاضر در بورس اوراق بهادار تهران هستند؟ عمده‌ترین شرکت سرمایه‌گذاری فعال در بورس کدام است؟**

□ ۱۲ شرکت سرمایه‌گذاری اکنون در بورس هستند. تعدادی از آنها مانند ایران‌خودرو و توسعه صنایع بهشهر، حجم عملیات زیادی دارند و صاحبان سهام این شرکت‌ها هر زمان بخواهند می‌توانند سهم خود را بفروشند. سهام این شرکت‌ها از نظر عرضه و تقاضا متعادل است. بزرگترین شرکت سرمایه‌گذاری که وارد بورس شده است، شرکت سرمایه‌گذاری بانک ملی با سرمایه ثابت شده ۹۰۰ میلیارد ریال می‌باشد.

ورود شرکت‌های سرمایه گذاری به بورس باید قانونمند شود

ندارند.

هیأت پذیرش بورس در نظر دارد شرایطی را برای ورود شرکت‌های سرمایه‌گذاری به بورس مهیا کند.

این هیأت، شرکت‌های سرمایه‌گذاری را به سه گروه تقسیم کرده است و در نظر دارد ضوابطی را برقرار کند که این امر نیز اشتباه است. زیرا باید قانونمندی و ضابطه برای شرکت‌های سرمایه‌گذاری به نحوی باشد که قبل از تأسیس، شرکت از هر نظر بررسی شود و سپس اجازه تأسیس داده شود تا سهامدار با آگاهی کامل، سهام شرکت‌های سرمایه‌گذاری را خریداری کند.

در این زمینه باید گفت که در حال حاضر تعداد زیادی شرکت سرمایه‌گذاری در سراسر کشور تشکیل شده‌اند و برای ورود به بورس به سازمان بورس اوراق بهادار تهران فشار می‌آورند. شاید تعدادی از آنها در واقع صلاحیت ورود به بورس را نداشته باشند. اما این گناه سهامدار نیست که سهام این شرکت‌ها را خریداری کرده، بلکه گناه دست‌اندرکاران شرکت‌های سرمایه‌گذاری است که سهام را فروخته‌اند.

○ **بزرگ‌ترین شرکت سرمایه‌گذاری که وارد بورس شده، شرکت سرمایه‌گذاری بانک ملی ایران با سرمایه ثبت‌شده ۹۰۰ میلیارد ریال است.**

اگر از هم‌اکنون شرایط ورود شرکت‌های سرمایه‌گذاری به بورس اعلام شود، این شرکت‌ها مجبور می‌شوند که به نوعی خود را با یکی از موارد سه‌گانه، وفق دهند تا مردم بدانند پول خود را در کجا سرمایه‌گذاری کرده‌اند.

■ **عرضه حق تقدم شرکت‌های سرمایه‌گذاری با چه ضوابطی انجام می‌شود و تحت چه شرایطی این حق تقدم در بورس قابل معامله و واگذاری می‌باشد؟**

□ معامله حق تقدم در بورس مانند دادوستد سهام است. البته قیمت حق تقدم با قیمت سهام اختلاف دارد، زیرا که مدتی طول می‌کشد تا خریدار برگ سهم را به دست آورد. در نتیجه قیمت حق تقدم از بهای برگ سهم کمتر است. باید ابتدا سهامدار شد، سپس سرمایه شرکت ثبت شود تا برگ سهم جدید صادر گردد. این فاصله زمانی روی قیمت تأثیر می‌گذارد.

■ **خریداران حق تقدم شرکت‌های سرمایه‌گذاری در زمینه فروش برگ حق تقدم خود مشکلاتی دارند و آن را غیرقابل معامله و بدون خریدار می‌شمارند. نظر شما چیست؟**

□ این موضوع به‌طور کامل صحیح است و به شرکت‌های بزرگ سرمایه‌گذاری برمی‌گردد. این شرکت‌ها با افزایش چند برابر سرمایه خود، مشکلاتی را در امر خرید و فروش سهام شرکت‌های سرمایه‌گذاری باعث شده‌اند. برای سهام این شرکت‌ها خریداری پیدا نمی‌شود.

■ **چه ضوابط قانونی برای نظارت بر فعالیت شرکت‌های**

■ با اظهار نظرهای نامطلوبی که درباره شرکت‌های سرمایه‌گذاری می‌شود، آیا تصور نمی‌کنید که بازتاب منفی بر روی سهامداران داشته باشد؟

□ باید بررسی شود که آیا مجموعه سهامداران از شرکت‌های سرمایه‌گذاری راضی هستند یا نه؟

○ معامله حق تقدم در بورس مانند سهام اما قیمت آن کمتر از سهام می‌باشد، زیرا تبدیل حق تقدم به سهم، زمان می‌برد.

با این حال شرکت‌های سرمایه‌گذاری قدیمی، بعضاً شرکت‌هایی نیستند که آسیب‌پذیر باشند. مردم در سال‌های ۶۸ تا ۷۲ از سرمایه‌گذاری در بورس سود کلانی برده‌اند و بد عادت شده‌اند. در حالی که بعضی شرکت‌های سرمایه‌گذاری سود متعادلی به سهامداران خود می‌رسانند.

درباره شرکت‌های سرمایه‌گذاری جدید به‌جز شرکت مربوط به معادن و فلزات که یک سال مالی کامل از آن گذشته است، بقیه هنوز سال مالی آنها تمام نشده است تا بتوان عملکرد آنها را بررسی کرد. می‌توان در ماه‌های دی و بهمن سال جاری از مجموعه فعالیت شرکت‌های سرمایه‌گذاری ارزیابی دقیقی کرد تا به صراحت به این پرسش پاسخ داد.

■ شرکت‌های سرمایه‌گذاری جدید بر روی آورده نقدی سهامداران تکیه دارند. آیا با ملاحظه وضع کنونی تصور می‌کنید که سهامداران به افزایش سرمایه‌های آتی پاسخ مثبت دهند؟

□ بزرگترین شرکت سرمایه‌گذاری که در چند وقت اخیر تأسیس شده است، شرکت توسعه صنعتی با سرمایه ۲۵/۲ میلیارد تومان می‌باشد. امروز با چنین پولی حتی نمی‌توان یک کارخانه سیمان چند هزارتنی احداث کرد. بنابراین منطقی حکم می‌کند که شرکت برای داشتن فعالیت گسترده در آینده، باید در جهت افزایش سرمایه‌های گام بردارد. با این وصف هنگامی که برای افزایش سرمایه اقدام می‌شود، روند کلی بورس، جامعه سرمایه‌گذاری و بازار سرمایه ایران است که حکم می‌کند، مردم برای خرید سهام جدید شرکت گرایش خواهند داشت یا خیر؟

البته اگر امروز بخواهد افزایش سرمایه دهد، مردم رغبتی ندارند، زیرا جو کنونی نامطلوب است، بورس دوران رکود را می‌گذراند. اما اگر در دوران رونق باشد، مردم به افزایش

سرمایه‌گذاری وجود دارد؟ برخی منابع مطلع اظهار می‌دارند که این‌گونه شرکت‌ها با جمع‌آوری نقدینگی مردم و قرض دادن آن به واحدهای بزرگ صنعتی با نرخ سود بالا، در عمل نقش بانک‌ها را ایفا می‌کنند؟ نظر شما در این باره چیست؟

□ در مورد ۱۲ شرکت سرمایه‌گذاری که در بورس هستند، این موضوع مصداق ندارد. این شرکت‌ها خود با کمبود نقدینگی مواجه هستند و در بازار پولی به دنبال «ریال» می‌باشند.

برای مثال ۱۴ شرکت تولیدی در گروه صنایع بهشهر در سال ۱۳۷۳ می‌توانستند بیش از ۲۰۰ میلیارد ریال از بانک‌ها اعتبار دریافت کنند. اما با سیاست انقباضی کنونی، نمی‌توانند بیش از ۵۰ میلیارد ریال از بانک‌ها اعتبار بگیرند. بنابراین مجموعه‌های سرمایه‌گذاری موجود در بورس به هیچ وجه پولی برای قرض دادن ندارند. آنها اگر پولی در اختیار داشته باشند، آن را برای گشایش اعتبار اسنادی جهت واردات مواد اولیه صرف می‌کنند تا تولید خود را افزایش دهند.

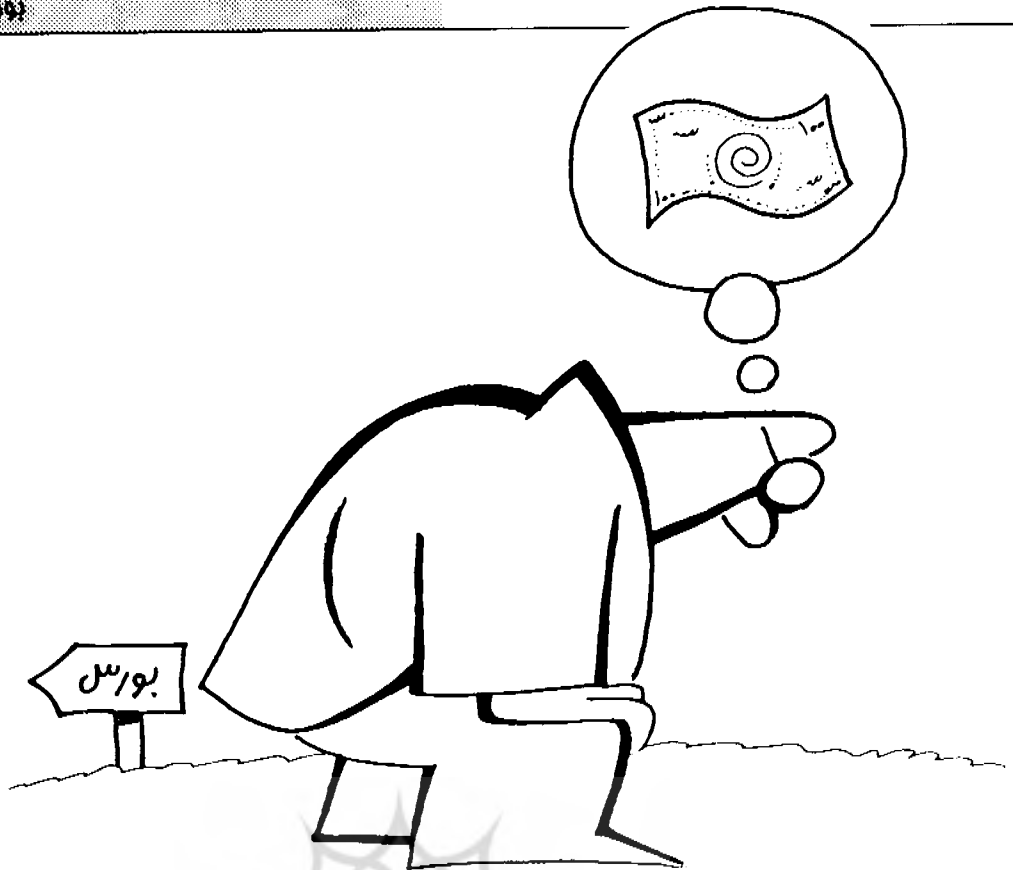
اما روی شرکت‌های سرمایه‌گذاری نوین به‌ویژه آن شرکت‌ها که در استان‌ها تشکیل شده و از مرکز دور هستند، نظارتی وجود ندارد.

○ برای ورود شرکت‌های سرمایه‌گذاری به بورس، هیچ ضوابطی وجود ندارد. اما هیأت پذیرش بورس در نظر دارد شرایطی را برای ورود شرکت‌های سرمایه‌گذاری به بورس مهیا کند.

این گونه شرکت‌ها معمولاً قدرت نمایش (مانور) ندارند، از سرمایه‌گذاری هراس دارند، زیرا اگر سرمایه‌گذاری آنها سقوط کند، ممکن است برای پاسخ‌گویی به سهامداران (سهامداران) گرفتار شوند. از سوی دیگر مدیریت این شرکت‌ها مطلوب نیست و راه‌اندازی واحدهای تولیدی جدید نیز مشکل است. با این وصف مطمئن‌ترین راه برای این‌گونه شرکت‌ها، بهره‌دادن به پولشان می‌باشد.

اما برای جلوگیری از این وضعیت، هیأت پذیرش بورس باید وضعیت هر یک از شرکت‌های سرمایه‌گذاری را به دقت بررسی کند و اگر پول مردم را به مراهبه کشانده باشند، آنها را حذف کند، زیرا این امر در بلندمدت جوابگو نیست.

با توجه به میزان تورم و مالیات، مراهبه، اضمحلال شرکت‌های سرمایه‌گذاری را سبب می‌شود.

سرمایه رغبت نشان می‌دهند.

■ مقررات مربوط به نحوه افزایش سرمایه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس، چه تأثیری بر عملکرد آنها دارد؟ آیا عامل محدودکننده‌ای است؟

□ تا دو سال پیش مردم افزایش سرمایه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس را امر مهمی تلقی می‌کردند. برخی شرکت‌ها با استفاده از مدیریت مطلوب به افزایش سرمایه در حد متعادل مبادرت ورزیدند و سود سهامدار را پرداخت نمی‌کردند. اما برخی شرکت‌ها بی‌رویه سرمایه خود را افزایش دادند، به گونه‌ای که بازار برای افزایش سرمایه و تعدد سهام آنها، کشش نداشت. حتی بازار کشش خرید سهم این‌گونه شرکت‌ها را نداشت.

در حال حاضر جامعه سهامداران، افزایش سرمایه شرکت‌ها را نمی‌طلبند. بورس اوراق بهادار تهران اعلام کرد که هر شرکتی بخواهد بیش از ۲۲ درصد در سال جاری سرمایه خود را افزایش دهد، باید از شورای بورس مجوز بگیرد. اما نوسنداروی پس از مرگ سهراب است. زعمای بورس باید سه سال پیش، این وضعیت را پیش‌بینی و راه افزایش بی‌رویه سرمایه شرکت‌ها را سد می‌کردند و مردم را نیز نسبت به عواقب نامطلوب افزایش بی‌رویه و بی‌مورد سرمایه آگاه می‌نمودند.

در جامعه‌ای مانند ایران که فرهنگ سهام و سهامداری چا نیفتاده است، مردم با احساس، سهام خریداری می‌کنند تا پولدار شوند و این ناآگاهی با چنین حرکت‌هایی آتش به خرمن زده است.

○ هیأت پذیرش بورس باید بر شرکت‌های سرمایه‌گذاری نوبنیاد نظارت کند و اگر آنها فعالیت مزایجه‌ای دارند، اجازه ورودشان به بورس را ندهد.

■ مسئولان بورس اوراق بهادار تهران، علت اتخاذ ضوابط جدید برای افزایش سرمایه شرکت‌ها را کمک به افزایش ارزش سهام و جلوگیری از ضرر سهامداران بیان می‌کنند. آیا شما نیز چنین تصور و پیش‌بینی دارید؟

□ مقرراتی که گذاشته می‌شود، مثبت می‌باشد. اما این مقررات نمی‌تواند مطلق باشد. در پاره‌ای موارد برای برخی شرکت‌ها ممکن است افزایش سرمایه نیاز باشد. صلاح بود پیش از این، روی این موضوع به دقت بررسی انجام و اعمال نظر می‌شد.

■ شرکت توسعه صنایع بهشهر چه واحدهایی را در اختیار دارد؟ ارزش واقعی دارایی‌های شرکت چقدر است؟

□ مجموعه شرکت‌های تولیدی که در گروه توسعه صنایع بهشهر قرار دارند عبارتند از:

الف) صنایع روغن نباتی

۱) شرکت صنعتی بهشهر (در بورس)

۲) شرکت مارگارین (در بورس)

۳) شرکت ناب (در بورس)

۴) شرکت بهپاک (در بورس)

ب) صنایع شوینده و پاک‌کننده

۱) شرکت پاکسان (در بورس)

۲) شرکت گل‌تاش

۳) شرکت آفا شیمی

۶) شرکت سرمایه‌گذاری گروه صنایع بهشهر

۷) شرکت ساختمانی گروه صنایع بهشهر

البته ارزش واقعی هر یک از این شرکت‌ها را باید در بعد

مسائل مختلف آن شرکت ارزیابی کرد.

با این حال ارزش ثبت شده ۲۰ شرکت حدود ۷۰۰ تا ۸۰۰

میلیارد ریال است که در نوع خود از مجموعه‌های صنعتی و

سرمایه‌گذاری بزرگ کشور می‌باشد. مجموعه این شرکت‌ها

بیش از ۲۵ درصد پورتهوی معاملات سهام بورس را تشکیل

می‌دهد.

■ **آیا تناسبی میان ارزش واقعی و اسمی سهام شرکت**

سرمایه‌گذاری بهشهر وجود دارد؟

□ میان ارزش واقعی و اسمی سهام این شرکت تناسب

زیادی وجود دارد. واقعیت آن است که قیمت سهام این شرکت

بسیار بالاتر از قیمتی است که اینک در تابلوی بورس اوراق

بهادار تهران درج می‌شود و مورد معامله قرار می‌گیرد. زیرا

بورس در حالت بحران است. اگر بورس در شرایط طبیعی بود،

ارزش این سهام بالاتر بود.

○ **اگر شرکت‌های سرمایه‌گذاری در دوره رکود بورس، قصد افزایش سرمایه داشته باشند، مردم رغبتی نشان نمی‌دهند.**

ج) صنایع بسته‌بندی

۱) شرکت صنایع بسته‌بندی ایران (در بورس)

د) صنایع قند و شکر

۱) شرکت شاهرود (در بورس)

۲) شرکت قند هگمتان

۳) شرکت قند نیشابور (در بورس)

ه) صنایع دارویی و بهداشتی

۱) شرکت اسوه (در بورس)

۲) شرکت تهران شیمی (در بورس)

○ **ارزش ثبت شده ۲۰ شرکت زیرپوشش**

گروه توسعه صنایع بهشهر، ۷۰۰ تا ۸۰۰

میلیارد ریال است و از مجموعه‌های بزرگ

صنعتی کشور محسوب می‌شود. ارزش سهام

شرکت بیش از رقم مندرج در تابلوی بورس

می‌باشد.

■ **تغییرات قیمت سهام شرکت در یک سال اخیر چگونه**

بوده است؟ آیا خریداران سهام شرکت ضرر کرده‌اند؟

□ ارزش سهام شرکت توسعه صنایع بهشهر در شهریور

۷۶ نسبت به شهریور ۷۵ مطابق روند بورس سقوط کرده است.

در بورس تهران سهام ۲ یا ۳ شرکت مانند «ایران خودرو» و

«توسعه صنایع بهشهر» جزو «سهام شاخص» به حساب

می‌آیند. اگر سهام این شرکت‌ها پشتیبانی و احیا شوند و

بازارساز داشته باشند، بالطبع بورس تهران رونق می‌گیرد و

اگر این سهام سقوط کند، بورس به حالت رکود خواهد بود.

هر کس در فاصله سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۲ سهام شرکت

توسعه صنایع بهشهر را خریده باشد، در حد قابل توجهی سود

کرده است. حتی کسانی که در سال ۱۳۷۴ سهم این شرکت را

خریده‌اند، ضرر نکرده‌اند. اما کسانی که در اواخر سال ۱۳۷۴

با این وصف ۱۱ شرکت تحت پوشش و شرکت توسعه صنایع بهشهر وارد بورس شده‌اند و فقط ۴ شرکت تولیدی این مجموع وارد بورس نشده است.

شرکت‌های خدماتی (خدمات بازرگانی) این گروه نیز عبارتند از:

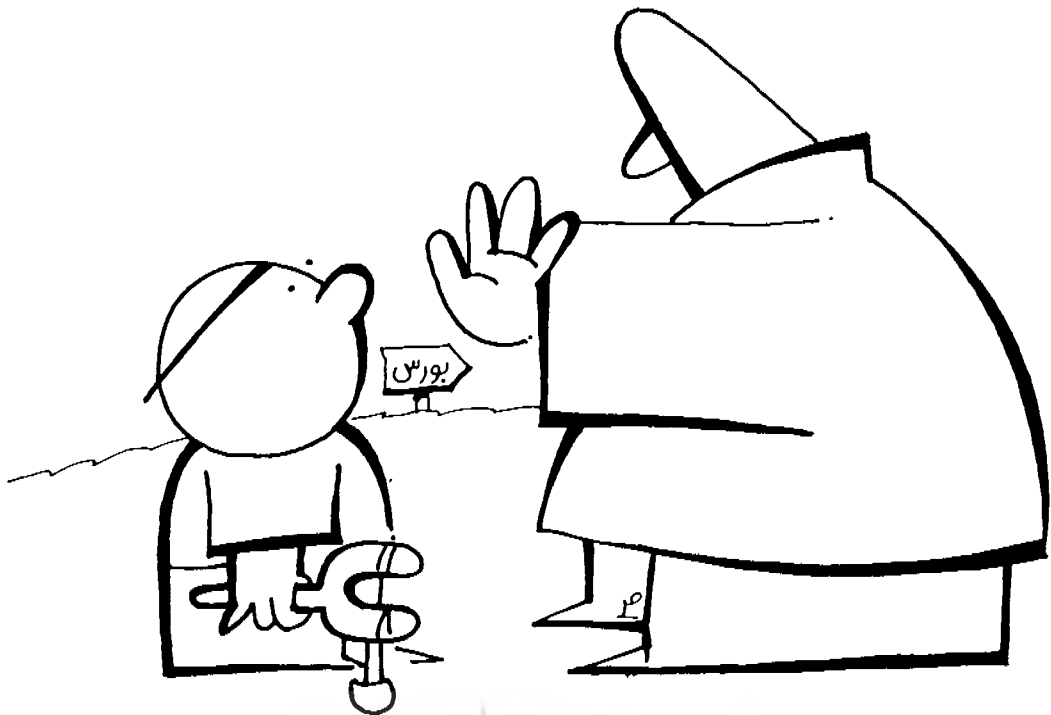
۱) شرکت بهپخش با گردش مالی سالانه ۱۵۰۰ میلیارد ریال که توزیع عادلانه کالاهای کوپنی و کالاهای با قیمت مصرف‌کننده (مصوب) میان حدود ۵۰ هزار عامل فروش در سراسر کشور را به عهده دارد.

۲) شرکت بازرگانی و خدمات بندری ایران

۳) شرکت کامپیوتر و روش‌های مکانیزه

۴) شرکت بهکو

۵) شرکت وانا

کارخانه تولید خمیرمایه در شاهرود نصب خواهد شد و به بهره‌برداری می‌رسد. به‌طور کلی برنامه‌هایی که به سرعت بازده دارند، در ردیف برنامه‌های کوتاه‌مدت است و برنامه‌هایی که در سه سال آینده فعال می‌گردند جزو برنامه‌های بلندمدت شرکت محسوب می‌شوند.

میزان فعالیت برون‌مرزی گروه توسعه صنایع بهشهر گسترش خواهد یافت. با برخی شرکت‌های خارجی برای انجام سرمایه‌گذاری مشترک به‌ویژه در مناطق آزاد تجاری - صنعتی کشور مذاکره شده است.

شرکت صنعتی بهشهر توان بالقوه خوبی برای تولید و صادرات به کشورهای آسیای میانه و افغانستان دارد. با فعالیت‌های انجام شده در سال‌های گذشته، مقداری از محصولات شرکت به بازارهای خارجی عرضه شد اما کمبود عرضه روغن نباتی در بازار داخلی موجب گردید که صادرات آن قطع گردد.

شرکت صنعتی بهشهر که بزرگترین تولیدکننده روغن نباتی در ایران است، به‌منظور افزایش ظرفیت تولید، اقدام به رفع برخی تنگناها که عمده‌ترین آن رسیدن روغن نباتی خام به کارخانه می‌باشد، نموده است. به همین منظور تأسیساتی در بندر امام خمینی احداث می‌کند و در فاز اول ۳۰ مخزن هر یک به ظرفیت مفید ۳۰۰۰ تن احداث خواهد کرد که تا ۲۲۰ تن قابل توسعه است. در فاز دوم نیز ۱۲ مخزن دیگر اضافه خواهد شد.

نیمه نخست سال ۱۳۷۵ سهام شرکت را خریدند، اگر سهم را تا ۴۵۰۰ ریال خریدند باشند، ضرر نکرده‌اند و ارزش سهم آنها متوقف شده است. زیرا قیمت هر سهم اینک ۳۵۰۰ ریال است و ۱۰۰۰ ریال نیز سود گرفته‌اند. اما افرادی که سهم این شرکت را بیش از ۴۵۰۰ ریال خریدند، با زیان مواجه شده‌اند. پس سهام شرکت توسعه صنایع بهشهر جزء سهام «بابنیه» محسوب می‌شود و استخوان‌بندی محکمی دارد.

■ برنامه‌های کوتاه و بلندمدت شرکت سرمایه‌گذاری توسعه صنایع بهشهر را تشریح فرمایید.

□ در مجمع ۷۶/۴/۲۶ برنامه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت این شرکت به بیش از ۷۱/۵ سهامدار آن اعلام شد. به‌طور خلاصه اعلام می‌کنم، بیش از ۴۷ درصد ظرفیت صنعت روغن نباتی کشور در اختیار این شرکت است که طبق برنامه ۲۵ درصد دیگر توسعه می‌یابد و در زمینه صادرات نیز اقدام شده است.

در بخش شوینده‌ها نیز در جهت توسعه ظرفیت و فعالیت اقدام شده است. در صنعت قند و شکر، با سه کارخانه در اختیار شرکت در حال حاضر ظرفیت تولید ۳۰۰۰ تن در سال است که ظرف یک سال آینده دو برابر می‌شود. ماشین‌آلات موردنیاز توسعه ظرفیت کارخانه‌های قند و شکر در حال نصب است. در بخش صنایع دارویی، در حال توسعه ظرفیت تولید انواع داروهای جدید هستیم. ظرفیت تولید شرکت بهپاک به سه برابر حد کنونی افزایش می‌یابد. خطوط تولید مختلف در صنعت بسته‌بندی نیز در حال توسعه است.

می‌شد، میزان سود جوابگو نبود. مسئولان بورس نیز از این اقدام شرکت تشکر کردند.

شیوه اطلاع‌رسانی به سهامداران شرکت توسعه صنایع بهشهر از طریق خبریه شرکت می‌باشد که در ۱۰ هزار نسخه چاپ می‌شود و برای بیش از ۹۰ درصد سهامداران ارسال می‌گردد.

این شرکت ۷۰ هزار سهامدار دارد که نزدیک به ۵۰ درصد آنها سهامدار عمده می‌باشند. حدود ۷ هزار نفر از کارکنان نیز سهم شرکت را در اختیار دارند.

از طریق روزنامه‌ها و مجلات نیز اطلاعات شرکت منتشر می‌شود. قرار است در آینده نزدیک ۲۰ فصل یک بار خلاصه فعالیت‌های شرکت در چهار برگ عظیم و برای سهامداران پست شود.

■ شرکت توسعه صنایع بهشهر چه میزان سرمایه دارد و به چه نحوی میان سهامداران توزیع شده است

۱۱ سرمایه شرکت ۲۲ میلیارد تومان و تعداد سهام شرکت توسعه ۲۲۰ میلیون سهم است. شمار سهامداران شرکت توسعه صنایع بهشهر ۷۰ هزار نفر است. حدود ۴۵ درصد سهام در اختیار ۲۰ شخصیت حقیقی و حقوقی می‌باشد و ۵۵ درصد بقیه در دست ۷۰ هزار نفر سهامدار آن می‌باشد. شرکت توسعه صنایع بهشهر مالک اکثریت ۲۰ شرکت در مجموعه می‌باشد.

■ به طور کلی نظر شما درباره وضعیت کنونی بازار سرمایه در ایران چیست؟

۱۱ یک جو روانی به نسبت نامطلوبی در بازار سرمایه حاکم است. سازمان بورس به‌تنهایی نمی‌تواند مشکلات سرمایه‌گذاری، سهام و بازار سرمایه را حل کند. قوانین مطلوب مالیاتی، حمایت از سرمایه‌داران دلسوز برای تولید، ایجاد شرایط خاص برای راهیابی واحدهای تولیدی به بازار صادرات و... لازمه اقتصاد کشور در حال حاضر است.

سیاست‌های انقباضی که در حال حاضر وجود دارد، برای مهار تورم مطلوب است، ولی با این سیاست‌ها کمر واحدهای تولیدی دارد می‌شکند. تصور می‌کنم اتخاذ سیاست‌های انقباضی موضوع مطلوبی است، اما نه برای واحدهای تولیدی. میزان اعطای تسهیلات اعتباری به واحدهای تولیدی باید ضریبی از سرمایه آنها باشد. به شرکت‌های پذیرفته شده در بورس نیز باید این امتیاز داده شود که دست‌کم تا ۱۰۰ درصد سرمایه‌شان بتوانند از اعتبارات بانکی استفاده کنند.

شرکت پاكسان نیز با برنامه‌ریزی و اقدامات انجام شده، موفق گردید صادرات محصولات خود را به کشورهای آسیای میانه، روسیه، کشورهای حاشیه خلیج فارس، پاکستان و افغانستان در سال گذشته به ۸ میلیون دلار برساند که دو برابر سال ۷۴ بود.

صنایع توسعه پاكسان نیز شامل طراحی و تکمیل ساخت ذخیره ۵۰ تنی خمیر صابون و ملحقات آن، طراحی و ساخت دستگاه‌های مختلف برای افزایش ظرفیت تولید محصولات کوناگون آن می‌باشد.

شرکت مارگارین نیز طرح توسعه ظرفیت اسمی از ۲۰۰ تن به ۴۰۰ تن در روز را در اواخر سال ۷۵ به‌ثمر رساند. پیش‌بینی می‌شود در سال جاری با ۹/۱ میلیارد ریال سرمایه‌گذاری تأسیسات جانبی طرح توسعه تکمیل گردد.

شرکت صنعتی بهپاک نیز در سال گذشته ۱۲/۲۵ میلیون دلار پنبه مخلوط و لینتر درجه یک و دو به کشورهای انگلستان، سوئیس و پاکستان صادر کرد. این شرکت طرح توسعه واحد اکستراکسیون دوم را از کارخانه لورگی آلمان خریداری کرده است.

طرح افزایش ظرفیت روغن‌کشی مکانیکی، طرح، نصب و راه‌اندازی واحد پنبه‌پاک‌کنی بجنورد، طرح ساخت، نصب و راه‌اندازی روغن‌کشی مکانیکی ۱۰۰ تنی در بجنورد، نیز از طرح‌های در دست اجرای بهپاک است.

شرکت صنایع بسته‌بندی ایران طرح افزایش تولید انواع قوطی به ۲۶۷۰۰ تن و کارت ۱۵۰۰۰ تن را در برنامه کار خود در سال جاری دارد. تغییر خط تولید، ساخت پروفیل و طبق‌های دستگاه کن‌اومات و... از طرح‌های توسعه این شرکت می‌باشد.

■ آیا شرکت توسعه صنایع بهشهر قصد افزایش سرمایه را دارد؟ اگر در آینده چنین امری صورت بگیرد، در چه حد خواهد بود؟

□ در برنامه هیأت‌مدیره شرکت، چنین اقدامی وجود ندارد. در ضمن مجمع که باید افزایش سرمایه را تصویب کند نیز چنین دیدی ندارد. لذا تا پایان سال آینده نیز شرکت توسعه صنایع بهشهر افزایش سرمایه نخواهد داد.

■ ارزیابی شما از برداشت سهام ایران از عملکرد شرکت چیست؟ آیا راضی هستند؟ اطلاعات شرکت چگونه در اختیار سهامداران قرار می‌گیرد؟

□ مجمع ۷۶/۴/۲۶ حساب‌های شرکت را با اکثریت آرا تصویب کرد و میزان سودی که به هر سهم پرداخت شد، مطابق با میزان پیش‌بینی شده در یک سال قبل بود.

پیش‌بینی میزان سود سهم از یک سال پیش در بورس نیز اعلام شد تا نگذارند سهم شرکت گران شود. زیرا اگر سهم گران

